

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
V KADENCJA**

Warszawa, dnia 28 maja 2004 r.

Druk nr 723

**KOMISJA
USTAWODAWSTWA
I PRAWORZĄDNOŚCI**

**Pan
Longin PASTUSIAK
MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Na podstawie art. 69 ust. 1 i 2 Regulaminu Senatu Komisja Ustawodawstwa i Praworządności wnosi o podjęcie inicjatywy ustawodawczej dotyczącej projektu ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa.

W załączeniu przekazuję projekt ustawy wraz z uzasadnieniem oraz projekt uchwały w sprawie wniesienia do Sejmu tego projektu ustawy.

Jednocześnie informuję, że w dalszych pracach nad tym projektem ustawy komisję reprezentować będzie senator Teresa Liszcz.

Przewodnicząca Komisji
Ustawodawstwa i Praworządności
(-) Teresa Liszcz

projekt

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia

**w sprawie wniesienia do Sejmu projektu ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja
podatkowa**

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., Senat wnosi do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa.

Jednocześnie upoważnia senator Teresę Liszcz do reprezentowania stanowiska Senatu w dalszych pracach nad projektem.

USTAWA

z dnia

o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa

Art. 1.

W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U. Nr 137, poz. 926, z późn. zm.¹⁾) w art. 260 § 1 otrzymuje brzmienie:

"§ 1. Stronie, która poniosła szkodę na skutek wydania decyzji, która następnie została uchylona w wyniku wznowienia postępowania lub stwierdzono nieważność tej decyzji, służy odszkodowanie za poniesioną szkodę, chyba że przesłanki, które uzasadniają uchylenie decyzji lub stwierdzenie jej nieważności, powstały z winy strony."

Art. 2.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia i ma zastosowanie do szkód powstałych od dnia 17 października 1997 r.

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062, z 2000 r. Nr 94, poz. 1037, Nr 116, poz. 1216, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1315, z 2001 r. Nr 16, poz. 166, Nr 39, poz. 459, Nr 42, poz. 475, Nr 110, poz. 1189, Nr 125, poz. 1368 i Nr 130, poz. 1452, z 2002 r. Nr 89, poz. 804, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188, Nr 137, poz. 1302, Nr 170, poz. 1660, Nr 228, poz. 2255 i 2256 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 64, poz. 593, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 868 i Nr 93, poz. 894.

UZASADNIENIE

Rozpatrując uchwaloną przez Sejm w dniu 14 maja 2004 r. ustawę o zmianie ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw, Senat dostrzegł potrzebę dokonania zmiany § 1 w art. 260 Ordynacji podatkowej, polegającej na usunięciu zbędnego wyrazu "rzeczywistej" odnoszącego się do szkody, którą poniosła strona wskutek wydania wadliwej decyzji. W myśl przepisu - po dokonaniu projektowanej nowelizacji - stronie, która poniosła szkodę na skutek wydania decyzji, która następnie została uchylona w wyniku wznowienia postępowania lub stwierdzono nieważność tej decyzji, będzie służyć odszkodowanie za poniesioną szkodę (a nie rzeczywistą szkodę – jak w dotychczasowym brzmieniu).

W wyroku z dnia 23 września 2003 r. (sygn. akt K 20/02) Trybunał Konstytucyjny orzekł, iż art. 160 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego oraz art. 260 § 1 Ordynacji podatkowej w części ograniczającej odszkodowanie za niezgodne z prawem działanie organu władzy publicznej do rzeczywistej szkody, są niezgodne z art. 77 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Zdaniem Trybunału odszkodowanie przewidziane w tych przepisach powinno obejmować zarówno stratę jakiej doznało mienie poszkodowanego (tzw. *damnum emergens*) jak i utraconą korzyść, jakiej poszkodowany mógł się spodziewać, gdyby mu szkody nie wyrządzono (tzw. *lucrum cessans*), wymaga tego bowiem - od dnia 17 października 1997 r. - przepis art. 77 ust. 1 Konstytucji, w myśl którego każdy ma prawo do wynagrodzenia szkody, jaka została mu wyrządzona przez niezgodne z prawem działanie organu władzy publicznej.

Zdaniem Senatu mimo wyroku Trybunału konieczna jest zmiana legislacyjna w celu uniknięcia wątpliwości w stosowaniu wskazanego przepisu Ordynacji podatkowej. Zmianę tę ograniczono do przepisu art. 260 § 1 Ordynacji podatkowej, ponieważ art. 160 Kodeksu postępowania administracyjnego jest uchylany przez wspomnianą nowelizację uchwaloną przez Sejm 14 maja 2004 r. Kompetencje Senatu w zakresie wnoszenia poprawek nie pozwalały na rozwiązanie tego problemu poprzez poprawkę do tej nowelizacji.

Projektowana ustawa jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

T ł o c z o n o z p o l e c e n i a M a r s z a ł k a S e n a t u
